

ниятъ човѣкъ е единъ кръстъ безъ окръжностъ, т. е. човѣкъ въ болницата и казва на другитѣ: „Трѣбва да си носимъ кръста“. На единъ англичанинъ, който ми каза: „To put Christ on“, азъ му отговорихъ: „To put Christ in“, т. е. той ми каза: „Да се облѣчемъ въ Христа“, а азъ му отговорихъ: „Да възприемемъ Христа въ себе си“. И въ нѣкои пѣсни се пѣе: „Да се облѣчемъ въ Христа“. Азъ казвамъ: не трѣбва да се облѣчемъ въ Христа, защото облечането е врѣменно състояние, то е единъ прѣходъ, а да възприемемъ Христа вътрѣ въ себе си, да станемъ синове Божии, да станемъ здрави. Ако съврѣменното общество мисли така, ще научи правилно този законъ. Чрѣзъ страданията хората ще се научатъ на доброто. Въ земята е влѣзълъ единъ новъ елементъ, който ще оправи свѣта. Той е чистиятъ въздухъ. Изнесете единъ боленъ горѣ на планината, на чистъ въздухъ, и той, въпрѣки своята воля, ще оздравѣе. Иде моментъ, въ който безъ да съзнаваме, ще оздравѣемъ. Страданията сж потикъ, тѣ ни изкарватъ на високо мѣсто. Когато нѣкой сгрѣши, разболѣва се и казва: „Нѣма да правя повече така“. Значи, той ликвидира своята смѣтка. Когато ликвидираме съ грѣховетѣ си, ние трѣбва да възприемемъ любовта, мѣдростта на здравето и на безсмъртието, и тогава ще бъдемъ близо до вратата на великия храмъ, въ който ще научимъ великата истина на живота. Ние се стремимъ къмъ животъ, който може да имате само тогава, когато излѣзете отъ тия болници.

Отсега нататъкъ прѣстанете да казвате, че Христосъ ви спасява, а казвайте: „Ние ще живѣемъ за Христа, ще помагаме на болнитѣ да излѣзатъ отъ болницитѣ и ще ги заведемъ вънъ отъ градския животъ, защото той е нехигиениченъ“. Трѣбва да се излѣзе по нивитѣ и полята и тамъ да се оре и копае. Българинътъ като оре, казва, че България е уредена, а който не оре, безпокои се, докѣдѣ ще се даде земя на България; коя частъ отъ Македония, коя частъ отъ Добруджа и т. н. Това не е българщина, такъвъ българинъ не живѣе даже и въ черния дробъ на общия организъмъ, а се намира по-долу отъ него. Вземете ралото, остена, орете и сѣйте безъ къклица, и кажете: „Ние сме здрави хора на новата култура и, слава Богу, че се освободихме отъ болницитѣ“. Още единъ при-